Ezoterična pisma.

Pismo XXI. Ljubljana, v aprilu 1924.

Postanek materijalnega sveta

/: Po Sankaracharyu:/

V vsej naravi vidimo dvoje vrst oblik življenja: življenje Popolnega, ki prenica ves svet, a ni prenicano, razsvetljuje vse stvari te pa njega ne morejo, ki oživljajo ali niso oživljene. - Drugič pa življenje narave, ki je bivališče Popolnega, Brahme. To bivališče telo ali lastnost prvine je sattva račas in tama guna. Račas predstavlja lastnost strasti poželjenje, jezo, slepost, nevoljivost, hudobijo, ljubosumnost in egoizem, radi česar se ustvarja nagnenje do delovanja in dela. Tamas predstavlja temo, nevednost, raztepljenost, lenobo, raspanost, zmoto.

Sattva je sredstvo odrešenja, tudi

ako je pomešana z ostalima dvema. Lastnosti pomešane sative so: samovzgoja, samoobvladanje in samozatajevanje. Lastnosti čiste sative so globok mir, vzvišena mirnost, zadovoljnost, čustvena veselost ter razmahva božanstvenosti v nas.

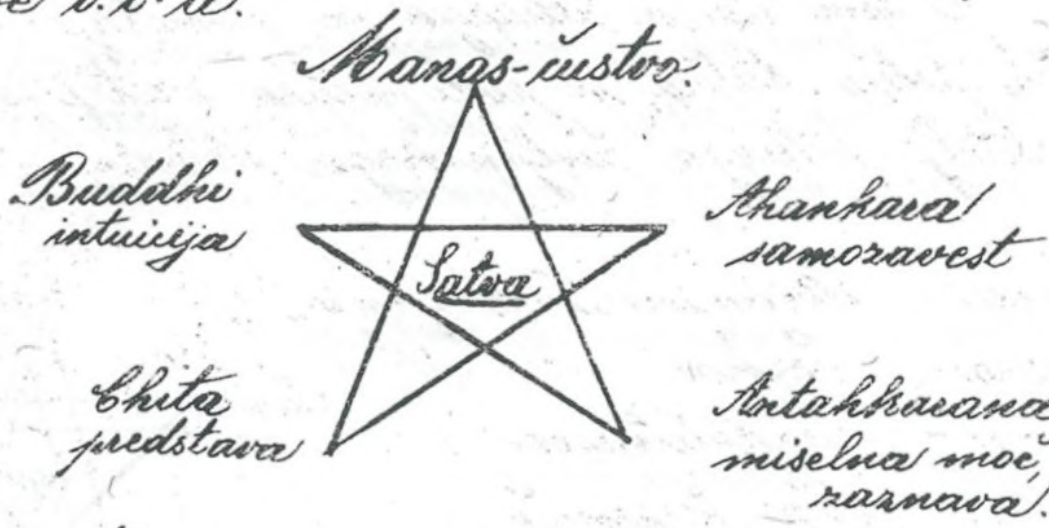
Vse tri lastnosti tvorijo prvotno telo neumrjočega Jaza /: harana shavira :/, katerega spanje se razodene v globokem spanju brez sanj. V tem spanju spi telo ali duh deluje. Adept se zaveda tudi v tem spanju. Ta naloga naša je, doseči to stanje zavesti tudi v spanju.

Kakor nastane iz ognja svetloba, tako se rodi iz satva račas tama petero tatvas /: etrov :/: akaša /: eter :/, iz tega vaju /: ognjeni zrak :/, iz tega tejas /: svetlobni eter :/, iz svetlobnega etra apas /: voda :/ in iz vode prithivi /: zemlja :/.

Iz satvinega dela med temi petorimi etri se rodijo in sicer:

Iz satvinega dela	akaše	moč	slišanja,
" " "	vaju	"	tipanja,
" " "	tejas	"	vida,
" " "	apas	"	okusa,
" " "	prithivi	"	vonja.

V vsakem teh tatvas so pomešane imenovane lastnosti satva, rajas in tamas in s tem, ko se pomešajo sativni deli z vsakim izmed petero tatvas, nastane petero privin človeka: manas ali čustvo; buddhi ali razum, intuicija; ahamkara ali samozavest, egoizem; chitta ali zavest, predstava in ahtahkarana ali miselni princip, moč zaznave i. t. d.

Izvršitelj in uničevatelj vsega je Atma /: Sam :/ ki je v čustvu kot samozavest in v buddhiji kot živeči samoobstoj ali zavest večnosti.

Izvršitelj ahamkare ali predstava množine posebnega bitja „jaza" /: „jaz sem tisti, ki napravi to ali ono :/.

Izvršitelj chitte je moč predstave.

Enota postane dvojica ali množina takoj, ko zgubimo samospoznanje. Ako premagamo te-

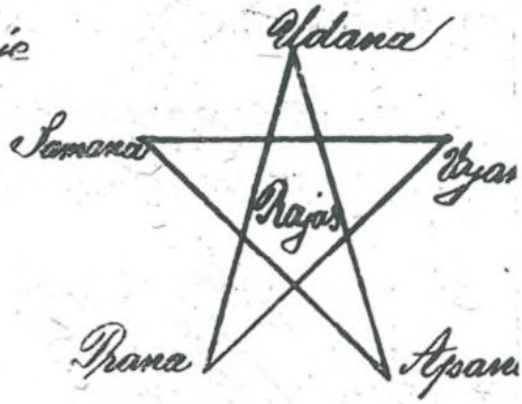
znotaj, zadobimo zopet pravo samospoznavanje.

V notranjosti petorih tatvas se rodijo iz račas dela istih:

Iz račas ustvarja akaša moč glasu
" " " vaju " rok /: sprijemanje,
" " " tejas " nog /: premikanje,
" " apas " oplodilve
" " " prithivi " odvajanja.

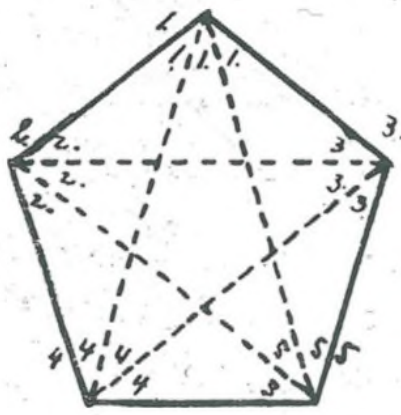
S tem, da se združujejo in pomešajo račas deli teh petero tatvas, se rodi petero vrst etrov. Ti so izvršitelj petercga življenskega delovanja in sicer

Udana - dvigajoče se življenje
Samara - vezno "
Vyana - razdeliteno "
Prana - višje krepenečе "
Apana - nižje krepenečе "

Iz delov tamasa petcrotatvasa izvirajo petpetcrokrat sestoječi tatvas in sicer na sledeči način:

Vsaka izmed petcrih prvin delov tamasa se deli v dva dela. En del zaostane, vsak del vseh

ostalih se deli v 4 dele, od katerih štirih delov ene prvine se združi vsak z ustreznimi deli druge prvine.

Iz te petorice velike prvine, od katere je združen vsak petkrat, nastane athula - skavira ali materijelno telo.

Najlepše razvidimo ta nastanek sviđne materije neviđnih moči iz slike:

Posamezni tatvasi sestojijo iz sledečih delov:

	Akaša	Vayu	Agni	Apas	Prithivi
I. Akaša	4 +	1 +	1 +	1 +	1
II. Vayu	1 +	4 +	1 +	1 +	1
III. Agni	1 +	1 +	4 +	1 +	1
IV. Apas	1 +	1 +	1 +	4 +	1
V. Prithivi	1 +	1 +	1 +	1 +	1

Te petero prvine v sestavi svojih delov tvorijo materijelno telo ali razločujemo potem vsih materijelne oblike kot zrak, ogenj, voda in zemlja. Te te runanje oblike imajo pa za podlago svojega obstoja: neviđne moči ki z njimi delijo jejo.

A. Ž.

Zemljani listi

Bojazen.

V prirodi človeka je da se vedno boji pretečih nevarnosti. Vedno se nam dozdeva, da v ozračju visi neko gorje, katero mora prej ali slej priti od nas. Vedno, čeprav nimamo za to povoda, se bojimo nesreč, siromaštva, javnega mnenja i. t. d. Ta bojazen nas spremlja od zibeli do groba ter razstruplja naša telesa in naše duševno življenje. Ta bojazen ustvarja iz nas črnogledeže in nezaupneže, da v vsaki stvari vidimo sebi nasprotno silo, da za svoja dejanja in nehanja motrimo iz slabe strani ter s tem miselno pritegnemo take vplive, ki donašajo ono, česar se ravno bojimo.

Za primero vzemimo že, kako vpliva bojazen na zdravje človeka. Bojazen že sama ob sebi ovira obtok krvi, vpliva zelo slabo na delovanje možgan, ter povzroča pljučnico, zlatenico, kap i. t. d. Vplive bojazni take vrste katerim moramo iskati vira izključno le v miselnem

svetu, pa opažamo povodom epidemij. Epidemične bolezni se najbajši prijemajo tistih, ki se bolezni bojijo. Bolezen sama ne pomori toliko ljudi, kolikor jih pomori bojazen pred bolezno.

V prirodi človeka je, da se vedno boji bodečnosti. Kaj mu to? Za poštenega človeka je taka bojazen nesmisel, kaj se mu kaj slabega zgodili ne more! Ali vsaki miselnega sveta lahko vplivajo trajno na slabega človeka, dočim pri poštenjaku ne smejo do veljave.

Ako si slučajno izvršil nepremišljenost, katere ne moreš popraviti, pusti da se kamen valí dalje. Samo nikar se ne boj! Sovražnike zle posledice pa nosi junaško in jih smatraj za dete bodečnosti.

V slučaju da okolnosti zahtevajo bojevanje, potem se bojuj! Samo nikar se ne bi! Udari kar moreš. Bistí vedno, da ti nihče ne more stati zleva. Nikar se ne boj! To je zate edino sredstvo, ti hočeš kaj doseči vspeha v življenju.

Izvrsel.

Bodo je stal: — „Tisti, ki je doživel mnogo pomladi" pravijo Judje.

Ta odgovor ni točen. Pogostema srečuje-

mo po letih mlade Gude, a z razoranimi obra-
zi, upognjenimi hrbtiči in z drhtečimi rokami
pokažejo starce. Poznamo pa tudi po letih stare
Gude, ki so v vsakem oziru ostrejših in bolje
ohranjeni, kakor mladiči. Stari, v pravem pomenu
besede, so torej samo tisti, ki kažejo bite stare, dru-
ge ne!

Domišljaj si, da koleba, potem bodi
uverjen, da v dogledenem času resno obolis na
„zaključni bolezni. Domišljaj si, da si star, pro-
tem koraka prestane starec, nepripraven za delo!

Avtosugestija ustvarja čudeže v ugod-
nem ali neugodnem smislu, kakor je obče dano.
Celo skrajno nevšečne razmere in pomanjkanje
se more moža, ki ume priboriti pravo sperma-
nji človeka pretvoriti v starca, dasi morda šte-
je še mnogo let. Samo volje je treba!

V človekom organizmu je najvažnej-
ši faktor volja. To treba koncentrirati na na-
čin, da preprečimo vsako nakopičenje telesa. Do-
mišljaj si, da si mlad, in ostane mlad. Prepri-
čan bodi, da si krepak, in krepak si. Nič premo-
gočnejšega premagat tudi smrt ne bo, ker je pretežno
v oblasti!

Sreča.

Kaj je sreča? Sreča je zadovoljnost. Kaj

je zadovoljnost? Zadovoljnost je tišina želja. — Kdaj je človek srečen? Takrat, ko je zadovoljen s tistim, kar ima sam.

Nikdar ne želi nekaj, kar imajo drugi, manvec ceni samo svojo lastnino. Če je tvoje premoženje še tako majhno, je za te vredno več, kakor milijarde drugih. Doma med štirimi stenami si sam svoj vladar, si navadno lastnik vsega, kar te obdaja. Če uvidiš, drugega nič, toko gledaš palačo, lahko iz estetičnega stališča ocenis njeno znamenitost, toda v duši jo zavrzi za kletino na trnovke. V primeri z veselostjo tvoji hiši drugega: danes je, jutri je ne bo, kakor tudi ne bo tistega, ki prebiva v njej.

V prirodi vsej vre vsak za te ravno tako, kakor za druge; grejejo solnčni žarki tebe ravno tako, kakor velikaša, se dvigajo gore, širijo livade in cvetijo rože za te ravno tako, kakor za tiste, ki so nagrabili milijone.

Skromna hrana daje trajnemu telesu

to, kar dajejo bogataši izbrana jedila. Okus traja le toliko časa, dokler je grižljaj v ustih, potem vplivata enako pečen jazan ali samo osoljen krompir. Krompir je pravzaprav še prihladnejša hrana človeškemu telesu in njegovim prehišnim svojstvom, kakor pa lešne živali.

Konečno se tudi slučaji, ko človek naravnost ne po lastni krivdi trpi pomanjkanje. V takih težkih dneh si misli, da je neki vzročni zakon, ki upravlja in izravnava vsa naša dejanja in mehanja. Misli si, da poravnaš svoj dolg minulih trpljenj; da žanješ kar si enkrat sejal. Sicer pa pomni, da kadar je sila največja, je pomoč najbližja. Le obupaj, delaj in pojdi!

Kako je mrs. Besant našla svojega Gurú

V spisu "The case against Judge" pravi naša predsednica med drugim tudi naslednje:

"V začetku leta 1889. pred kongresom vstopila v teozofsko družbo, sem z vso silo hotela prodreti temo, ki nas obdaja. V vso strastno vnetostjo sem iskala direktnega dokaza o obstanku naše duše in onega sveta, kar sem napovedal tudi dosegla. Nekega dneva, ko sem na to željo koncentrirala vse svoje misli, zaslišim glas mojstra, dasi nisem vedela, čegav glas je. Na nekoliko njegovih vprašanj in mojih odgovorov je sledilo zatrdilo, da zagledam luč. Kaj je bilo pravzaprav umeti pod tem zatrdilom, sem doznala še-le pozneje.

V poletju leta 1889 sem se nahaja-
la v Fontainebleau. Spala sem v mali sobici,
ko se lepo zbudim in pravcam v postelji.
Na svoje grozo začutim, da je vsak kote na-
polnjen z električnimi vznori. Ko tako strmim
pred se, zagledam astralno pojavo mojstra.
Potreje sem imela še več takih pojav, vpliva-
joče na vid, sluh in občutke, da ne govorim
o prijetnem vonju, ki je spremljal te nara-
dele.

Še kar sem dremala, se je pozne-
je izkazalo za resnično.

Jaz sem o tek pojavah do sedaj mol-
čala, ker niso primerna za javna razmotri-
vanja in nimajo večje veljave, kakor jih mo-
re dati moje besede. Dokazati jih seveda
ne morem.

Izdaja Tajništvo Teozofske družbe
v Ljubljani, Beethoven c. 18/I.